

KOMENDA GŁÓWNA POLICJI
BIURO KADR, SZKOLENIA I OBSŁUGI PRAWNEJ

ul. Puławska 148/150; 02-624 Warszawa; tel. 22 60 142 28; fax 22 60 134 75
biurokadr@policja.gov.pl

Warszawa, dnia 7 listopada 2023 r.

l.dz. Kwo- 1601/23

Komendanci wojewódzcy Policji
Komendant Stołeczny Policji
Komendant Centralnego Biura Śledczego Policji
Komendant Centralnego Biura Zwalczania
Cyberprzestępczości
Komendant Biura Spraw Wewnętrznych Policji
Komendant – Rektor Akademii Policji w Szczytnie
Komendanci szkół policyjnych
Dowódca Centralnego Pododdziału
Kontrterrorystycznego Policji „BOA”
Dyrektor Centralnego Laboratorium
Kryminalistycznego Policji
Dyrektorzy biur
Komendy Głównej Policji
(równorzędni)

em, Pisto

Mając na względzie łącznie sygnalizowane wątpliwości w przedmiocie interpretacji art. 72 ustawy o Policji w zakresie świadczenia pieniężnego, wypłacanego w zamian za wyżywienie, oraz różnorodną praktykę w tym względzie, w celu ujednoczenia owej praktyki, informuję, co następuje.

Celem wprowadzenia w ustawie o Policji normy prawnej, przewidującej uprawnienie policjanta do bezpłatnego wyżywienia w naturze, jeżeli rodzaj i warunki służby lub właściwości lub miejsce jej pełnienia uzasadniają przyznanie wyżywienia w naturze, albo świadczenie pieniężne w zamian za wyżywienie, jest zrekompensowanie policjantowi dodatkową uciążliwość za jaką należy traktować pełnienie służby w warunkach zimowych (także późnojesiennym i wczesnowiosennym) i związany z tym dodatkowy wysiłek fizyczny (wydatek energetyczny).

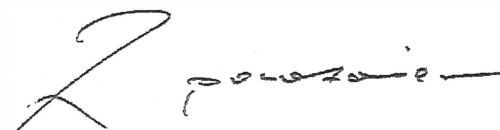
Warunkiem uprawnienia do świadczenia pieniężnego w zamian za wyżywienie (w kwocie 15 zł) w przypadku pełnienia służby w okresie od dnia 1 listopada do dnia 31 marca, jest pełnienie tej służby na wolnym powietrzu przez co najmniej 4 godziny dziennie (§ 13 ust. 2 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 28 września 2020 r. w sprawie otrzymywania wyżywienia przez policjantów – Dz. U. z 2020 r. poz. 1674 ze zm.).

Właśnie wyrażenie „pełnienie służby na wolnym powietrzu” w praktyce budzi kontrowersje i rozbieżne interpretacje, a w konsekwencji – różne traktowanie policjantów poszczególnych jednostek Policji w zbliżonych (tożsamy) stanach faktycznych.

Nie zagłębiając się w spory doktrynalne przyjąć należy, iż **każde pełnienie służby poza budynkami Policji spełnia ten wymóg**. A zatem także pełnienie służby we wszelkich budkach wartowniczych (np. przy wjeździe do jednostki Policji, przy obiektach dyplomatycznych etc.; z wyłączeniem – co oczywiste – obiektów ze stałą infrastrukturą grzewczą i sanitarną) czy też w pojazdach (w trakcie służby patrolowej, konwojowej, ochronnej, jako posterunek stały lub doraźny w ramach służby patrolowej etc.) winno być traktowane jako pełnienie służby na wolnym powietrzu.

Wystarczającym argumentem do przyjęcia tego rodzaju rozwiązania jest fakt, iż służba pełniona przy użyciu wskazanych konstrukcji czy pojazdów charakteryzuje się bardzo częstym ich opuszczaniem, co w praktyce uniemożliwia wyliczenie dokładnego czasu pobytu policjanta na sensu stricte „wolnym powietrzu”. Niedorzecznym przy tym wydaje się skupianie się policjantów i ich przełożonych na szczegółowym wyliczaniu minut, w jakich przebywali poza pojazdem (czy inną wskazaną wyżej konstrukcją), podobnie jak odliczanie pobytu policjanta, pełniącego służbę w patrolu pieszym, od czasu jego pobytu „na wolnym powietrzu”, w sytuacjach, w których wykonuje czynności służbowe we wszelkich pomieszczeniach „zamkniętych” (pojazdach, sklepach, mieszkaniach etc.).

Z tych też względów ze wszech miar pożądane jest ujednoczenie praktyki stosowania przedmiotowych przepisów w opisany wyżej sposób, **jakkolwiek ostateczną ocenę poszczególnych stanów faktycznych pozostawić należy bezpośrednim przełożonym.**

DYREKTOR
Biura Kadr, Szkolenia i Obsługi Prawnej
Komendy Głównej Policji
insp. Jarosław SIEKIERSKI

Wykonano w 1 egz.
Do adresatów przesłano faksem.
Wyk. insp. J. Siekierski